

BLOEIENDE HEESTERS.

Op een van deze warme Aprildagen trok ik er eens op uit, om naar de heesters te kijken. Er is voor mij geen mooier tijd dan deze, nu tal van boomen en struiken met bloeisel bevrucht zijn. Appel-, pierenkersebloesem verlicht en vervroolijkt de oudste en meest vervelooze hofstede. Langs de oevers der beken wordt de pracht van dotterbloemen, speenkruid en hoornbloemen overschaduwd door de blankheid van vogelkers en meidoorn. En de boschrand draagt een haag van felgele brem.

Eerst snuffelde ik een poosje tusschen de bijna uitgebloeide gagel. Ik had n.l. toevallig in de flora van Heimans, Heinsius en Thijssse gezien, dat op een anderhalf uur afstands van hier, n.l. op 't Waliën, 'n bijzondere soort, de wasgagel, voorkomt. Ik hoopte nu ze hier ook aan te treffen, maar kon ze niet vinden.

'n Eindje verder dreef de zoete wind me de zoetelijke, eenigszins weeë geur van vogelkers (*Prunus Padus*) tegen. Langs den beekzoom bloeide ze in massa, met witte trossen, soms hangend, dan schuin omhoog als kastanjeboom. De blanke bloesem harmonieert heerlijk met het lichte groen. De vogelkers heet hier in den volksmond »voelboom«, terwijl de ware vuilboom »sprakel« genoemd wordt.

De laatste (*Frangula alnus*) is nu ook op 't punt zijn onaanzienlijke groenwitte bloempjes te ontplooiën. 'n Eind verder stond de welbekende, door wielrijders vaak verwenschte meidoorn. De bloemen zaten nog meest in knop, de glanzende blaren waren mooi groen. Hier en daar 'n venijnig spietsende doorn; 'n magnifieke, doch voor zoover ik tot heden kon nagaan, weinig geëxploiteerde nestelplaats¹⁾.

Aan den wegkant vond ik de eerste geopende bloemen van de lijsterbes (*Sorbus aucuparia*). Vooral de prachtig gevinde bladeren maken deze plant tot een ware sierstruik. De lichte onderzijde en de donkerder bovenkant steken aan de heester mooi af. De roode bessen, het manna van hongerende lijsters bij winterdag, zijn nu alle verdwenen en de lijster taalt er ook niet meer naar.

Vogelkers (*Prunus Padus*)Meddo 29/4 '13
PlantingMeidoorn (*Crataegus Oxyacantha*)Meddo 29/4 '13
Planting

¹⁾ Toevallig wezen mij de schooljongens deze week 'n roodstaartjesnest in een meidoornhaag. Dit paar had dus wel van de mooie gelegenheid geprofitteerd. Ik vernam tevens, dat H. (een leerling) 't had willen »oethalens« maar de anderen »hadden 'm erbie hen eschupt«.

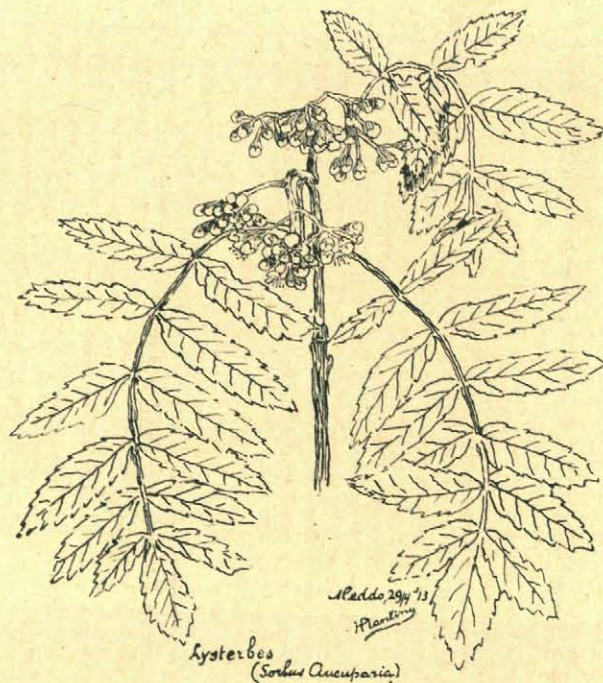
Nu nog even de brem (*Sarothamnus vulgaris*) opgezocht. Deze heester met zijn gaskonsche praal is niet een van mijn lievelingen. Z'n gele pronk verveelt en vermoeit gauw. Alleen op schrale heivelden mag ik hem nog wel, maar tusschen de andere bloemen en boomen mis ik hem graag. Bovendien zien de door insecten bezochte bloemen er flodderig uit.

Voor 'n dag of acht was hij vrij wat mooier, met jong blad en rood-gele bloemknoppen. Maar nu, neen!

En daarom kan ik het den nachtegaal ook maar niet goed vergeven, dat ik in dien pronkenden armoedzaaier zijn nest vond.

Op weg naar huis vond ik in een boschje aan de Slinge een mij onbekende boterbloem. Bij determinatie bleek het de blaartrekkende (*Ranunculus sceleratus*) te zijn.

Dus bij vermaak ook nog »winste». *Winterswijk.* H. PLANTING.

Dubbele schrijvers. — 's Winters komen vogels hier voor, die wat vorm en kleur betreft geheel overeenstemmen met het wijfje van den geelgors (hier schrijver genoemd). Zingen hoorde ik hen niet, maar naar ik vernam, is hun gezang evenals dat van den bastaardnachtegal, doch scherper, hun roep is als die van den geelgors.

Naar hun grootte noemen de vogelaars hen »dubbele schrijvers», waar hooren deze vogels thuis en wat zijn het?

W. BECHTOLD.

VRAGEN EN KORTE MEDEDEELINGEN.

LITERATUUROVERZICHT.

No. 30.

Er is geen plant of dier, dat in onze natuurstudie en beschouwingen overgeslagen mag worden. Niet slechts loont het volop de moeite ieder wezen een uur lang te beschouwen en te bestudeeren, maar zelfs de toewijding daaraan van een heel leven is zeker niet misplaatst.

LORD AVEBURY.

De natuur in haar geheel is net eender als ieder afzonderlijk dier of plantenwezen; zij is van zulk een innerlijke beteekenis en aanpassing dat alle meesterwerken van den menschelijke geest er bij in de schaduw gesteld worden.

PROF. FRANCE.

„Denn das einzelne kann zwar überall nur aus dem allgemeinen verstanden werden; aber, richtig erkannt, vermag es wiederum das Wesen der Gesamtheit zu erläutern,” zegt in denzelfden geest en met hetzelfde doel, *Kurt Graeser*. Maar denk niet, dat iedereen hiervan al genoeg doordrongen is; dan zouden we niet meer onzinnigheden als de volgende, lezen in